

Benvolguts membres de la Comunitat Universitària de la Universitat de Lleida:

Rector, Vicerectors i Vicerectores, Degans i Deganes, Directores i Directors, personal tècnic de gestió, administració i serveis, companys estudiants i membres del Consell de l'Estudiantat, us desitgem un bon dia!

Avui, dilluns 17 de febrer de 2025, dia d'inici del primer Correllengües Universitari a Catalunya, ens agradaria aturar-nos a la nostra Universitat per reflexionar sobre la nostra situació lingüística. Ens trobem també al claustre del Rectorat i Facultat de Lletres, amb dos símbols vinculats a la nostra llengua: La flama del Canigó, símbol de resistència, identitat nacional i cohesió social; i el Llorer plantat a partir d'un esqueix del Llorer que, a Vinyoles d'Orís va plantar Mossèn Jacint Verdaguer el 1873; un símbol, aquest darrer, que, per a nosaltres, identifica una universitat, la nostra, arrelada a la Terra.. El foc i la vida simbolitzen la resistència, la identitat, però també el canvi, el creixement, el renaixement.

Som testimonis d'un moment de creixement en la promoció i protecció de la llengua dins l'entorn universitari, fet que queda clar amb l'aprovació, aquest darrer juny, del Pla de Llengües 2024-2026. Aquest avanç és el reflex d'una voluntat institucional decidida que, tot i el seu compromís, necessita el coneixement i suport de tota la comunitat per afrontar els reptes que se li presenten.

Vivim en un moment històric hostil per la nostra llengua com, ja ha sigut ressaltat en l'anterior manifest. Sense intenció de repetir-nos, volem ressaltar que envers la globalització i els discursos en contra, nosaltres hem de poder ser més conscients i disposats a treballar per defensar la nostra identitat i visió del món. La nostra llengua no és només un mitjà de comunicació; va més enllà d'un diccionari o d'un conjunt de normes gramaticals. És tant portadora de la nostra cultura com de coneixements i competències que els professors transmeten, i per això ells han de ser uns referents, fent de la llengua catalana la via vehicular a les Universitats. Més enllà de la seva oficialitat, la millor manera de mantenir-la viva és valorant-la acadèmicament i fent-la servir activament.

Considerem que hem de començar aquí les nostres reivindicacions, en l'àmbit de la docència i la recerca. Base de la universitat i la societat:

- La formació dels futurs formadors és clau per garantir la continuïtat i la vitalitat del català en l'àmbit educatiu. Els projectes actuals destinats a garantir el nivell de català són mesures necessàries, però no suficients. És imprescindible enfortir la consciència sobre la importància lingüística i social d'utilitzar el català com a llengua d'impartició de la docència en el professorat no universitari. Aquests docents seran els responsables de transmetre no només coneixements, sinó també la llengua com a vehicle de pensament i expressió a les noves generacions. Per això, cal dotar-los de més eines i suport perquè assumeixin aquest compromís i contribueixin activament a mantenir viva la nostra llengua, fent-la present en tots els espais educatius.
- Els grups de recerca han de garantir la presència del català en els seus espais de comunicació i producció científica. La llengua no ha de quedar relegada a un segon pla en nom de la internacionalització, sinó que ha de tenir un paper actiu en la generació i difusió del coneixement. Els ajuts "Interlingua", rebuts per grups de recerca com l'IRBLleida i Agrotecnio, han facilitat la divulgació en català, però cal ampliar i reforçar aquestes iniciatives per garantir que el català sigui present en els processos de recerca i transferència de coneixement.

- Tornat al professorat l'Institut de llengües facilita ajuts en les revisions lingüístiques pel professorat per tal de garantir i facilitar un bon ús del català. Per altra banda, també existeixen beques que promouen la creació de tesis doctorals en català. Aquesta presència de documents acadèmics de valor en català contribueix a consolidar-ne l'ús com a llengua científica i acadèmica. Considerem que globalment encara no s'està promocionant i valorat. No tenim por perquè coneixem el nostre valor i capacitat d'anar per davant, però demanem que la societat es mogui.

Com a estudiants, no volem menysprear al castellà ni cap llengua, veritablement volem treballar pel respecte mutu i igual de la nostra diversitat lingüística. No obstant això, som conscients que el nostre comportament lingüístic té implicacions tant en el present com en el futur de la llengua catalana. Per això, us instem a reflexionar sobre la importància de l'ús que fem d'aquesta llengua amb els nostres companys i espais de la universitat. En aquesta dimensió demanem a la comunitat universitària:

- Formem-n'hi part! Grans iniciatives per fer del català una llengua de cohesió i es mouen constantment. Projectes com ara el "Jo Acullo" o el voluntariat lingüístic són iniciatives de l'Institut de Llengües per no tan sols apropar el català als no catalanoparlants sinó per trencar barreres, integrar i celebrar les nostres diversitats. Aquestes iniciatives tenen èxit si les persones les coneixen i hi participen. Des del consell aprofitem ara per visualitzar-ho, però també ens comprometem a poder col·laborar per a arribar a l'estudiant.
- Parlant de comunicació, el coneixement dels drets lingüístics dels estudiants juntament amb les eines bàsiques com la bústia lingüística també ho emprenem com a responsabilitat conjunta amb tots els equips dels centres. És responsabilitat de tothom que es garanteixin dins les aules pel correcte aprenentatge i seguretat lingüística dels estudiants.

Tornant al Pla de Llengües, volem reconèixer la tasca ja duta a terme, tot destacant que encara queda molt per fer. Amb aquest objectiu, proposem posar de manifest alguns aspectes de millora d'aquest pla per enfortir-lo, beneficiant no només als estudiants, sinó també tota la comunitat universitària i, finalment, la societat en conjunt.

- Tot necessita un seguiment per assegurar un bon funcionament i capacitat d'aprenentatge, modificació i millora. En aquest sentit, i coneixent que es van plantejar diferents indicadors en el Pla de Llengües, volem demanar que es pugui plasmar aquesta evolució i desenvolupament en informació oberta a la comunitat universitària. D'aquesta manera volem assegurar tant la transparència com la seguretat lingüística dels nostres estudiants a la vegada que ens dona la consciència com a universitat de quina és la situació lingüística on vivim. El coneixement portarà a una major visió vers la llengua i les polítiques de la nostra universitat, el coneixement portarà a valorar la feina feta i per fer.

Voldria acabar amb aquest últim to, valorant i agraint. Primerament a l'Institut de llengües per la seva tasca vers el català i la diversitat lingüística d'aquesta universitat. Apropant la llengua i el respecte dins i fora de la nostra universitat. Paral·lelament vui agrair a totes les persones d'aquesta universitat que han treballat i lluitat durant tot aquest temps per tenir el Català com a llengua acadèmica però també de convivència. Gràcies a vosaltres, ha sigut fàcil sentir-me orgullós de la meua universitat i tot el que ha fet per la llengua. A partir d'ara ens ho hem de continuar creient, valorar-ho i continuar treballant.

El català no és només la nostra llengua, és la llengua de tothom que l'ha parlat i la voldrà parlar. Estic agraït que el català, i encara més a la Universitat de Lleida, tingui una visió tan nostra, ser una llengua

oberta i acollidora que el món del demà necessitarà. Preservem-la, estimem-la i compartim-la. Visca la Universitat de Lleida! Visca el català!